

ſaa kunde det ikke gjøre noget Bedre, end at nedlægge ſine Portefeuille, og jeg er overbevist om, at hos Miniſtrene er dette det Onſke, ſom vilde træde i Forgrunden, naar ikke noget andet Henſyn var tilſtede ſom det overveiende. Dette Henſyn antager jeg er et Henſyn, til hvad Hans Majestæt Kongens Onſke maatte være, de Pligter, ſom Miniſtrene have imod ham og imod det andet Thing, der i det Hele taget har ſtøttet det i dets Gjærning. Viſt er det, at være Miniſter under de nuværende Forhold, forhandlende med det nuværende Folkething, mydende den Beredvillighed og Smødekommene, ſom de Herre roſe ſig af, og værende Gjenſtand for de venſtabelige Ytringer, ſom jævnlige lægge ſig for Dagen fra ærede Herrens Side, og ikke mindſt fra deres Side, der beklage ſig bittert over et fjendtligt Sindelag fra Miniſteriet Side, at, ſiger jeg, alle diſſe Ting maa indeholde overordentlig ſaa Tillokkelse. Men hvorledes det end gaar med det Svar, der bliver givet — og vi vide jo, hvilket Svar der vil blive anſet for tilfredsſtillende eller „høiſt velvilligt“ — ſaa vil jeg, og jeg tror flere Medlemmer foruden jeg, ved min Afſtemning mod Adreſſen nedlægge en Indſigelse, ikke blot imod de Forudſætninger, fra hvilke Adreſſen gaar ud, eller mod den faktiſke Fremſtilling, ſom er givet ved Forholdenes Udvikling i de foregaaende Samlinger, men tillige og fortrinnsviſ imod den Grundſætning, ſom er udtalt i Adreſſen, nemlig, at der kræves i et konſtitutionelt Land ikke blot, thi paa denne Sætning kunde vi gaa ind i dens Almindelighed, at Regjeringen ſkulde være i Overensſtemmelse med Folkethinget ligeſaa vel ſom med det andet Thing, men at, naar en Uoverensſtemmelse er bragt tilveie, ligemeget om den er ſkabt naturlig eller er kunſtig, ſøgt og oppuſtet, ſaa ſkal et Miniſterſkifte foregaa, for at der kan komme Harmoni alene mellem Regjeringen og Folkethinget, uden at der ſpørres om Neſten. — Jeg gjentager, at den Misforſoiſle og den Misſtemning, hvorom der tales, ikke er nogen naturlig Væxt, den er pleiet og fredet omhyggelig af forſkjellige af de Herre, og den er nu bragt frem til ſit Kulminationspunkt. Jeg tvivler ikke om, at Adreſſen vil blive vedtagen med Glæde, thi hvad der udgaar fra det Firma, der ſtaar i Epitafen for denne Adreſſe, og ſom allerede i denne Samling har givet os ſaamange Exempler paa ſin Magt og Myndighed, er forud ſikkert paa at finde et Flertal for ſig; men jeg ſiger til en eller anden af dem, der ville ſtemme for Adreſſen og dog have en ſtille Tvivl, om dette ogſaa er et

rigtigt og forſvarligt Skridt. (S. Rjær: De Stafler!). Na ja, til en vis Grad kan man gjerne ſige: de Stafler; det er altid haardt at tro ſig tvungen ved Partihenſyn, ledet ved Lydigheid imod dem, man tror i det Hele og Store at burde følge, til betydningsfulde Afſtemninger, ſom kunne blive ſkjebneſvangre i mange Retninger for vor Udvikling og vort Land; det er ikke nogen heldig Stilling, og det ærede Medlem har maatte ſet i at bruge denne Betegnelse. Jeg vil henvende de Ord til ſaadanne Medlemmer, at det ikke er den Maade, hvorpaa det danſke Folkething, i hvilket der ogſaa tidligere har været Flertal, ſom ikke harmonerede med Regjeringen, har anſet det for at være i Landets Løb, ſtemmende med Repræſentationens Pligt og med det Henſyn, der ſkyldes Landets Konge, at træde, — den Maade, paa hvilken de Herre nu foreſlaa, at vi ſkulde optræde ved denne Adreſſe.

Formanden: Jeg har ikke villet afbryde den ærede Tale, men for at Forhandlingerne ikke ſkulde blive førte paa Uſveie og paa en Maade, der til ingen Nytte fætter Lidenſkaberne i Bevægelse, ſkal jeg minde om, at Grundlovsſpørgsmaalet, Spørgsmaalet om Gjenindførelſen af den tidligere gjældende Grundlov for dette Land, ſlet ikke er berørt i Adreſſen og ikke med nogen Berettigelse kan drages ind derunder. Endvidere ſkal jeg bemærke, at, naar det ærede Medlem har lagt i Munden paa ærede Underledestænkende her i Salen, at Landſtthinget faktiſt ſkulde mangle Møde og Tilſlutning i Folket, da er noget Saadant, efter hvad jeg har hørt, ikke fremkommet; var det fremkommet, vilde jeg have paatalt det. Heller ikke har jeg hørt her, at noget Medlem har villet ſige, at Landſtthingets eller nogen Landſtthingsmands Stilling til Sagernes Realitet vilde blive forandret ved en Forandring i Regjeringen. Var noget Saadant fremkommet, vilde jeg ſiebliffelig have paatalt det. Endelig maatte jeg minde det ærede Medlem om, at en vis Lethed i Spøgen ikke kan berettigede til en ſaadan nærgaaende Optreden mod enkelte Medlemmer, ſom det ærede Medlem paa et Punkt af ſit Foredrag gjorde ſig ſkyldig i ligeoverfor det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ſte Valgkreds (Winther).

Sluttelig maa jeg, ſiden det findes nødvendigt, gjentage den Udtalelſe, jeg fandt Anledning til en foregaaende Dag under en anden Sags Behandling, at, ſaa fremt ærede Tilhørere ikke maatte iagttage den Pligt, der paahviſer dem af Henſyn til Stedet her, nemlig, at forholde ſig